

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/727/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312204752
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2312204752.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený advokátskou spoločnosťou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: E. J., nar. XX.XX.XXXX, C., H. X/XXXX, zastúpený advokátskou kanceláriou: JURIKA & KELTOŠ, Mickiewiczova 2, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zastúpený advokátom: Mgr. Peter Masarovič, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 40 260 194, o zaplatenie 493,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26C 121/2012-165 zo dňa 19. marca 2015 v časti priznanej sumy 194,49 eur s príslušenstvom a v závislých výrokoch o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti ako aj v závislých výrokoch o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 31,89 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd konanie v časti istiny 298,68 eur zastavil, odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 194,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 100,41 eur od 19.04.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 63,24 eur od 19.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 15,42 eur od 19.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 15,42 eur od 19.08.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal a súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1, 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 517 ods. 2 O.z. a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol na základe Zmluvy o pripojení č. 9901822596 zo dňa 21.10.2008 záväzkovoprávny vzťah, na základe ktorého sa navrhovateľ zaviazal dodávať odporcovi telekomunikačné služby, a to Vysokorýchlostný internet Plus, DSL Internet, DSL prístup, Vianoce 2008 - Zľava na 18 mesiacov s viazanosťou 18 mesiacov, Vianoce 2008 - kúpa modemu s 1//24 mes. viazanosťou SMS číslo XXXXXXXXXXXX. Zmluvou č. 9901822597 zo dňa 21.10.2008 navrhovateľ poskytol odporcovi program 4G Security, Zmluvou č. 9901822598 Portálovú službu a zákaznícky identifikátor Klient ID, pričom odporca sa zaviazal za poskytované služby navrhovateľovi včas a riadne platiť v zmysle Zmluvy, Všeobecných podmienok navrhovateľa a Cenového výmeru č. 59228/2008. Odporca za poskytnuté služby navrhovateľovi v rozpore so zmluvnými dojednaniaми neplatil cenu služieb, pričom navrhovateľ

požiadal o prešetrenie dôvodnosti faktúr, predovšetkým nesúhlasil s objemom fakturovaných dát. Navrhovateľ sťažnosti odporcu prešetril, pričom dospel k zisteniu, že objem vyfakturovaných dát je reálne odporcom odobratý a zároveň vylúčil možnosť neoprávneného odberu dát treťou osobou, rovnako vylúčil aj zlyhanie merného systému v rozhodujúcom období. Odporca v rámci procesnej obrany argumentoval nepreukázaním odobratých dát zo strany navrhovateľa, avšak súd uvedenú obranu nepovažoval za relevantnú, nakoľko nesúhlas s vyfakturovanými údajmi bol zo strany navrhovateľa v rámci konania o sťažnosti riešený, v rámci ktorého šetrenia bolo preverené, že sťažnosť nebola dôvodná. Zároveň mal súd za preukázané, že predmetné faktúry boli vystavené v súlade so zmluvou o pripojení, cenovým výmerom č. 59228/2008 a Všeobecnými podmienkami navrhovateľa tvoriacimi súčasť zmluvy o pripojení. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca si preukázateľne nesplnil povinnosť spočívajúcu v platení ceny poskytnutých služieb v období marec 2009, máj 2009, jún 2009 a júl 2009, čím porušil zmluvné podmienky zakotvené a zmluve o pripojení. Naopak, procesná obrana odporcu spočívajúca v ničím nepodloženom tvrdení o tom, že reálne navrhovateľom vyúčtovaný objem dát odobrať nemohol, zostala v priebehu konania len na báze nepodložených tvrdení, na základe čoho súd na ňu neprihliadol. Odporca svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nielen že nepreukázal, ale ani nenavrhol súdu vykonať v tejto súvislosti akékoľvek dokazovanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrhu v časti istiny vyhovel.

Súd návrhu vyhovel a v časti uplatneného úroku z omeškania tak, že odporcovi popri istine uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 100,41 eur od 19.4.2009 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 63,24 eur od 19.6.2009 do zaplataenia, zo sumy 15,42 eur od 19.7.2009 do zaplataenia, zo sumy 15,42 eur od 19.8.2009 do zaplataenia, zo sumy 298,68 eur od 19.9.2009 do zaplataenia, a to z dôvodu, že odporca sa s platením dlhu preukázateľne dostal do omeškania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pričom v konaní bol podľa jeho výsledku úspešnejší odporca, ktorý by mal právo na pomernú náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mu preukázateľne trovy nevznikli, ani si ich náhradu neuplatnil, súd mu ju nepriznal. Súd o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kde vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil len v časti zmluvnej pokuty, si uplatnil náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že súd posudzuje neprijateľnosť prípadne neplatnosť zmluvnej podmienky z úradnej povinnosti, čo zodpovedá obsahu argumentácie vedľajšieho účastníka, ním vynaložené trovy právneho zastúpenia vzhľadom na charakter činnosti vedľajšieho účastníka nepredstavujú účelné trovy, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolacom konaní si odporca uplatnil aj náhradu trov konania. Poukázal predovšetkým na to, že rozhodnutie obsahuje nedostatočné, nepresvedčivé odôvodnenie, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s dôvodmi pre ktoré bolo predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Dôvodil, že objem dát odobratý odporcom od navrhovateľa, nepreukázal súd v tomto smere, nevykonal žiadne dokazovanie. Je neprípustné, aby mal súd za preukázanú oprávnenosť fakturácie navrhovateľa za určitý objem dát len na základe toho, že navrhovateľ sťažnosť jednoznačne vyhodnotil ako neopodstatnenú a pritom možno mať dôvodné pochybnosti objektívnosti postupu navrhovateľa pri prešetrovaní tejto sťažnosti. Preto sa domnieva, že súd prvého stupňa nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil a svojim postupom odporcovi odňal možnosť konať pred súdom.

K doručenému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu. Navrhovateľ má za to, že prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami ktoré uviedol Krajský súd vo svojom rozhodnutí. Tvrdenie odporcu, že nemohol odobrať objem fakturovaných prenesených dát z dôvodu technickej nemožnosti je podľa navrhovateľa neprijateľné, pretože najnižšia rýchlosť u DSL pripojenia, ktoré bolo poskytnuté bola 2048 kbit/s. a predmetná rýchlosť umožňovala v priebehu jednej hodiny realizovať prenos dát v objeme viac ako 7000 MB. Poukázal na to, že jednotlivé faktúry znejúce na sumu 15,42 eur bola za objem dát 616 MB, faktúra vo výške 63,24 eur bola za objem dát 5070 MB a faktúra vo výške 100,41 eur bola za objem dát 7302 MB. Domáhal sa preto, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a priznal navrhovateľovi aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej vyhovujúcej časti vecne správny.

Odvolateľ v podanom odvolaní uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Ide o také vady konania alebo rozhodnutia, ktoré majú za následok zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia i konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo dospel k záveru, že v konaní sa nevyskytli také vady, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 O.s.p., preto odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. nie je daný.

Odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva v nesprávnych skutkových zisteniach a týka sa skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p.; t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu a ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo, žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne aby výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. alebo, aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že nie sú tu dôvodne uplatnené ani ďalšie odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Odvolačný súd konštatuje, že vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). K dôvodom odvolania odvolací súd uvádza nasledovné:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu, po čiastočnom späťvzati, zaplata sumy 194,49 eur s príslušenstvom z dôvodu, že odporca si nesplnil povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o pripojení č. 9901822596, č. 9901822597 a č. 9901822598, nakoľko žalovaný neuhradil faktúry za poskytnuté služby. Odporca v konaní uviedol, že faktúry nepovažuje za správne, nakoľko nezodpovedajú skutočnému objemu dát využitých odporcom, uvedenú situáciu už viackrát reklamoval u navrhovateľa, avšak vždy s výsledkom, že faktúry sú v poriadku. Následne požiadal navrhovateľa, aby objem dát preveril na Telekomunikačnom úrade, čo však poskytovateľ služby odmietol vykonať. Navrhovateľ sťažnosti odporcu prešetril, a dospel k zisteniu, že objem vyfakturovaných dát je reálne odporcom odobratý a zároveň vylúčil možnosť neoprávneného odberu dát treťou osobou, rovnako vylúčil aj zlyhanie merného systému v rozhodujúcom období.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že procesná obrana odporcu spočívajúca v ničím nepodloženom tvrdení o tom, že reálne navrhovateľom vyúčtovaný objem dát odobrať nemohol, zostala v priebehu konania len na báze nepodložených tvrdení, na základe čoho súd na ňu neprihliadol. Odporca svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nielen že nepreukázal, ale ani nenavrhol súdu vykonať v tejto súvislosti akékoľvek dokazovanie.

Ak teda v danom prípade odporca nenavrhol na svoje tvrdenia žiadne dôkazy, za situácie, že navrhovateľ svoje tvrdenia preukázal, musí znášať pre neunesenie dôkazného bremena.

V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V zmysle § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosti prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

Hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právny predpisom obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Súd prvého stupňa túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých súd skonštatoval, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. však súd rozhodne o tom, ktoré z označených

dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania. (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykoná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom súd skonštatoval, že dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykoná ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 157 ods. 2 Občiansky súdny poriadok). Skutočnosť, že okresný súd a ani následne krajský súd neakceptovali návrhy na vykonanie dokazovania predložené sťažovateľom, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práv. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práv na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08 z 30. septembra 2010).

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní plne procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči odvolaniu neúspešnému odporcovi. Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 31,89 eur ako odmenu za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 18,26 eur + 8,39 eur režijný paušál podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky. S poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi predmetnú náhradu trov odvolacieho konania na účet advokáta a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.